

- 1) Når behørig købekontrakt eller erklæring vedrørende den før indregistreringen sidst stedfundne omsætning af køretøjet ikke kan fremlægges i overensstemmelse med § 9.
- 2) Når overdragelsen af køretøjet sker uden modydelse, eller når betalingen ikke eller kun delvis ydes i penge.
- 3) Når den før indregistreringen sidst stedfundne omsætning af køretøjet er foregået i udlandet.
- 4) Når et køretøj skal indregistreres for en person eller virksomhed, der driver erhvervsmæssig fremstilling eller indførsel af eller handel med afgiftspligtige køretøjer.
- 5) Når toldvæsenet skønner, at den skete omsætning af et køretøj ikke er af almindelig handelsmæssig art, eller toldvæsenet i øvrigt nærer tvivl om rigtigheden af den i en fremlagt kontrakt for et køretøj angivne pris.
- 6) Når der i henhold til § 2, stk. 2, skal foretages en forhøjelse af den afgiftspligtige værdi, fordi køretøjet sælges uden sådanne dele, der er nødvendige ved brugen af køretøjet, eller hvortil det er indrettet.
- 7) Når køretøjet er brugt. Finansministeriet kan dog, når forholdene taler derfor, træffe bestemmelse om, at brugte køretøjer, såfremt der ikke i øvrigt foreligger grundlag for vurdering, skal berigtiges på grundlag af køretøjets pris i overensstemmelse med § 8, stk. 1.

I de i punkterne 1—5 nævnte tilfælde foretages dog ikke vurdering, såfremt der foreligger standardpris for køretøjet.

§ 11.

Stk. 1. Vurderingen foretages af dertil af finansministeriet beskikkede vurderingsnævn bestående af en formand og 2 andre medlemmer, hvoraf det ene udpeges efter forhandling med hovedorganisationerne af automobilejere, medens det andet medlem skal være teknisk kyndig. Medlemmerne beskikkes for et tidsrum af 3 år. Finansministeriet fastsætter betalingen for vurderingsarbejdet og de nærmere regler for nævnens virksomhed. Udgifterne ved vurderingerne afholdes af statskassen.

Stk. 2. Køber og sælger samt leverandører af køretøjer eller dele til fremstilling heraf

er efter begæring af et vurderingsnævn pligtige at meddele disse oplysninger til brug ved nævnets fastsættelse af et køretøjs afgiftspligtige værdi.

§ 12.

Stk. 1. Indregistrering eller omregistrering af køretøjer kan kun foretages af den, som har erhvervet køretøjet til eget eller sin virksomheds brug, medmindre køretøjet tidligere har været indregistreret efter berigtigelse med fuld afgift. Finansministeriet kan dog, når forholdene taler derfor, træffe bestemmelse om, at køretøjer, der er bestemt til videresalg, kan afgiftsberigtiges ved indregistrering for sælgeren, såfremt der er anmeldt standardpris for køretøjet.

Stk. 2. Ved anmeldelse af et køretøj til indregistrering samt ved anmeldelse af ejerskitte for et tidligere indregistreret køretøj må der for vedkommende registreringsmyndighed fremlægges attest fra toldvæsenet om, at der af hensyn til afgiften i henhold til nærværende lov intet er til hinder for køretøjets indregistrering eller omregistrering.

§ 13.

Stk. 1. Afgiften udredes af den, i hvis navn køretøjet indregistreres eller omregistreres, jfr. dog stk. 3.

Stk. 2. Der kan mod fornøden sikkerhed tilstås den, i hvis navn køretøjet skal indregistreres eller omregistreres, en kredit på 4 måneder med afgiftens erlæggelse.

Stk. 3. Virksomheder, der driver handel med køretøjer, kan efter nærmere af finansministeriet fastsatte regler og mod fornøden sikkerhedsstillelse overtage afgiftsforpligtelsen således, at der tilstås virksomhederne en kredit på 4 måneder med afgiftens erlæggelse.

Stk. 4. For skyldig afgift, bortset fra det i stk. 3 omhandlede tilfælde, har statskassen panteret i køretøjet eller dets assurance-sum frem for al anden gæld og frem for eventuelle tilbageholdelsesrettigheder.

Stk. 5. Afgift i henhold til denne lov kan inddrives ved udpantning.

Stk. 6. Statskassen er privilegeret fordringshaver for afgiftens beløb overensstemmende med lov om konkurs m. m. af 25. marts 1872, § 33, 2. c.